

NARODNI DNEVNIK

Izhaja vsak dan opoldne, izveniš nedelje in
praznike.

Mesečna naročnina: V Ljubljani in po pošti:
Din 20.—, inozemstvo Din 30.—

Neodvisen političen list.

UREDNIŠTVO:

SIMON GREGORČIČEVA ULICA ŠTEV. 23.
DRAVNIŠTVO: KONGRESNI TRG ŠTEV. 3.
TELEFON ŠTEV. 2852.

Rokopisi se ne vračajo. — Oglasi po tarifu.
Pisanim vprašanjem naj se priloži znamka
za odgovor.
Račun pri poštnem ček. uradu štev. 13.633.

Volivna laž.

V večeršnjem »Jutru« so objavili najnovejši trije idealisti iz zavezniškega tabora SDS nekaj oklic slovenskim podeželskim volivcem, zakaj naj ti ob enem ž njimi volijo nakrat mesto s SKS z idealno SDS. Po ne posebno točnem opisu nastanka SKS jadikujejo ti trije idealisti, da je morala izginiti krilatica »Kmet pomagaj si sam« iz glasila SKS takoj, ko je SKS prešla v »eksploatacijo prevrtljive radičevščine«. Nato pa skušajo dokazati ti trije dosledni idealisti, zakaj so poklicali na pomoč meščanske kroge iz SDS, da jim oni postavijo na noge »Staro pravdo«, mesto da bi jo postavili kmetje sami. Ti trije idealisti tudi vedo, da je morala Ljubljana poklekati pred Zagrebom in da je Radić tak terorist ko Mussolini. Po tem sijajnem dokazu, da ti trije idealisti vedo, da so besede po ceni, kličejo tovariše iz let nastanka kmetijske gibanja, da unisono volijo njih zeleno kmečko zastavo, kolikor je seveda vidna iz esdeesarske liste.

Stara stvar je, da volivne proglase ni vzeli kot suho zlato in zato se tudi ne čudimo, če skušajo najnovejši trije idealisti svoje postopanje čim bolj olepšati. Toda vsaka stvar ima svoje meje in tudi tako volivno olepšavanje.

Je čisto gotovo res, da ni bila niti politika, in niti taktika SKS vedno na vidiku in da se mora zato SKS marsikaj z vso upravičenostjo očitati. Zato tudi ni naš namen braniti SKS, kateri narobe prav radi prepuščamo, da to stori sama. Toda poleg SKS in njenih napak je tudi še resnica in ne na zadnjem mestu tudi kmetiska misel in zato ne moremo preiti z molkom proglaša najnovejših treh idealistov.

Če bi ti gospodje utemeljili svoj korak le s taktičnimi argumenti, ne bi nič rekli, toda da hočejo svoje kandidate na esdeesarski listi utemeljiti tudi s Staro pravdo, pa je malo prehudo. In če se ti gospodje spominjajo malo nazaj v prejšnje čase, bodo sami sprevideli, da imamo prav.

Leta 1920 se je namreč potegla g. Zerjav za to, da kandidira kot kvalificirani kandidat na listi SKS. Ta pa je njegovo ponudbo skoraj soglasno odklonila in predsednik SKS je bil tedaj g. Jakob Kušar. Danes pa je g. Jakob Kušar kandidat na listi dr. Zerjava. Vse polno argumentov ima morebiti za to g. Kušar, toda naj se ne sklicuje na Staro pravdo, ker s to nima g. Zerjav prav nič opraviti. Menda g. Kušar še ni pozabil, kaj vse je predlagal g. dr. Zerjav na kronskem svetu v Ljubljani.

In sploh ta apel na ustanovnike SKS! Jasno in izrecno so ti povedali, da ustanavljajo SKS proti SLS in JDS in zato je SKS dosledno odklanjala zvezo z dr. Zerjavom. Ne pa seveda tudi vsi pristavi SKS in nekateri od njih se niso branili vzeti tudi denarne podpore od dr. Zerjava. Saj g. Kušarju mora biti ta stvar znana! Toda ti simpatizerji s SDS so bili vedno v ogromni manjšini, vendar pa jih je bilo vedno toliko, da je mogla SDS. Toda naj bi ti ljudje poskusili leta bivših SKSarjev, da so ji pri volitvah omogočili skriti prelepo donečo firmo SDSL. Toda naj bi ti ljudje poskusili l. 1920 in še leta 1923 govoriti o zvezi s SDS. Tako bi jih naglani ustanovitelji SKS, da se ne bi nikdar več oglasili s takim predlogom. Danes pa hočejo ti novi idealisti apelirati na te stare borce za Staro pravdo! Tu pa treba povedati, da je Stara pravda na esdeesarskem volivnem oklicu — navadna volivna laž!

Malo čudno izgleda tudi vehementen nastop proti Radiću, kajti g. Urek je še

Popolen sporazum v vladi.

Beograd, 30. julija. (B) Politično življenje se je zadnje dni umirilo, ker so se tako pašicevci kot tudi davidovičevci utrudili. Ko je tako nastal neki mir, dela vlada, v kateri je polna soglasnost, odločno naprej. Včeraj je bil dokončan ukaz o srezkih poglavarjih. Demokratje dobijo še 16 srezkih poglavarjev, tako da jih bodo poleg približno 20 dosedanjih imeli okrog 40. Ti ukazi so bili sinoči poslani kralju na Bled v podpis.

Beograd, 30. julija. Minister za socialno politiko dr. Miović je izjavil novinarjem, da so vsa sporna vprašanja med vladnimi radikali in davidovičevci demokrati rešena in da je vsled dosežene sporačuna Vukičevićeva vlada zopet stabilna.

SREZKI POGLAJARJI BODO IMENOVANI PO ŽELJI DEMOKRATOV.

Beograd, 30. julija. Po konferenci med Vukičevićem in Marinkovićem je bilo odločeno, da Vukičević ustreže vsem zahtevam demokratov glede postavljanja srezkih poglavarjev. Po tem sporazumu se mora postaviti 15 srezkih poglavarjev demokratov. Demokratje pa zahtevajo, da se postavi še 10 demokratov.

KRALJ PRISPEL NA BLEDO.

Bled, 30. julija. Nj. Vel. kralj Aleksander je prisel na Bled. Spremljal ga je veliki župan ljubljanske oblasti dr. Vodopivec in admiral Prica.

NAŠ KRALJ NE POTUJE V PARIZ.

Beograd, 30. julija. Predsedstvo vlade dementira vesti, da bi naš kralj nameraval odpotovati v Pariz.

PROMETNI MINISTER ODPOTOVAL NA BLEDO.

Beograd, 30. julija. Prometni minister general Milosavljević je odpotoval na Bled v avdienco h kralju. V Beograd se vrne v ponedeljek.

MINISTRI NA AGITACIJI.

Beograd, 30. julija. Danes zjutraj je odpotoval v Split minister dr. Šumenković na agitacijo. Jutri odpotuje minister pravde, dr. Dušan Subotić v Subotico, a minister za socialno politiko, dr. Miović v Zaječar, predsednik narodne skupščine g. Marko Trifković pa v Sombor.

BEOGRAD ODLOČNO PROTI AKCIJI LORDA ROTHERMERA.

Beograd, 30. julija. Na kampanjo angleškega časopisa »Daily Mail« se polaga v beograjskih političnih krogih velika politična važnost, ker je v pisanju lorda Rothermera o reviziji trianonske mirovne pogodbe neposredno zainteresirana tudi naša država. Naši politični krogi izjavljajo, da lord Rothermerova izvajanja o revizijah mirovnih pogodb niso merodajna za našo državo, temveč je edini faktor, ki je upravičen o tem govoriti — le angleška vlada.

Države Male antante, ki so zelo zainteresirane na reviziji trianonske mirovne pogodbe, ki jo s tako vneto propa-

Razen tega se morajo izmenjati tisti radikalni poglavarji, ki so se pregrešili proti zakonu in ki doznaj niso dostojno opravljali svoje službe. Pričakuje se, da bo Vukičević ukaze o teh premetitvah takoj odposlal ali pa jih kar sam odnesel kralju na podpis v nedeljo, ko odpotuje na Bled. V demokratskem mestnem klubu je Davidovića posetilo neko odposlanstvo, ki ga je zaprosilo, da bi posetil beograjsko okrožje. Na to je Davidović pristal in obljubil, da bo obhodel beograjski okraj od 18. do 22. avgusta.

VUKIČEVIĆ ODPOTUJE V SOBOTO NA BLEDO.

Beograd, 30. julija. Predsednik vlade Velja Vukičević sinoči ni odpotoval na Bled, kakor se je pričakovalo. Doznava se, da je Vukičević odložil svoje potovanje do sobote in da bo v nedeljo sprejet v avdienci od kralja. Pričakujejo, da Vukičević ponese s seboj večje število ukazov, posebno iz resora notranjega ministrstva, kjer so po sporazumu z demokrati izvršene razne spremembe, posebno glede upravnega uradništva.

gira ambiciozni angleški lord, brez dvoma ne bodo dopustile, da bi se akcija Rothermera i nadalje forsirala. Tudi naša država na noben način ne bi mogla pristati na revizijo pogodbe na korist Madjarske.

Predlogi lorda Rothermera pa so v najozi zvezi s tajnim sporazumom, ki se je pred dnevi dosegel med italijanskim predsednikom vlade Mussolinijem in grofom Bethlenom.

Vsaka revizija trianonske mirovne pogodbe bi bila malo plodonosna, četudi bi se po predlogu »Daily Mail«, da se ustanovi posebna komisija, ki naj vsa sporna vprašanja med državami Male antante radi trianonske pogodbe preštudira in predloži načrt o reviziji trianonske pogodbe, kajti v takem slučaju bi zahtevala i Nemčija revizijo Versajske mirovne pogodbe.

SEJA ANGLEŠKE VLADE O POMORSKI RAZOROŽITVENI KONFERENCI.

London, 30. julija. Včeraj ob 6. uri popoldne se je vršila seja min. sveta pod predsedstvom angleškega zunanjega ministra A. Cumberlainea. Nekateri ministri so bili že pripravljeni na odhod in so jih morali zadnji čas obvestiti na železniških kolodvorih, — da je sklicana seja ministrskega sveta, na kateri bo sprejet definitivni sklep.

ITALIJA HOČE IMETI NA MUSSOLINJEVO POVELJE 60 MILJ. LJUDI.

Rim, 30. julija. Ministrski predsednik Mussolini je izrazil željo, da bi se število prebivalcev Italije zvišalo na 60 milijonov. Radi tega, da ustreže želji gosp. Mussolinija, — so sedaj italijanske občine razpisale večje nagrade za one zakonske pare, ki bodo v teku prihodnjih petih let, — imeli največ otrok.

ali leta 1920 ali l. 1927? Ali bi gospoda to pojasnila?

Svojevrsten je korak najnovejših idealistov, vendar pa je dobro, da je storjen. Kar spada skupaj, naj tudi gre skupaj, zakaj bi se po nepotrebnem ločili. Če se počutijo trije idealisti v taboru SDS boljše, ko v taboru SKS, potem so storili prav in dobro, da so šli v SDS.

Samo naj ne govore o kmečki misli in Stari pravdi, ker nima SDS drugega posla, ko da se mora z njo ločiti!

Seja vlade.

Beograd, 30. julija. Včeraj popoldne je bila seja ministrskega sveta, na kateri so se obravnavale razne resorne stvari. Pri notranjem ministrstvu je šlo v glavnem za izmeno srezkih poglavarjev. Po sporazumu med Vukičevićem in Markovićem bo ukaz o teh imenovanjih in premetitvah šel ob prvi priliki na Bled. Demokratje dobe 15 do 20 srezkih poglavarjev.

Prometni minister je dobil pooblastilo, da odda gradbo 14 km dolge železniške proge Rogatec—Krapina najugodnejšemu ponudniku, tehničnemu podjetju »Progres« v Sarajevu za 24.154.000 dinarjev. Na dražbi, ki se je vršila 5. junija t. l., je bila od 7 ponudnikov najugodnejša tvrdka »Progres«.

Nato je bilo dovoljeno prometnemu ministru, da da delniški družbi Barč-Pakrac na račun njihovih terjatev 2 milijona dinarjev, železniški družbi Radgona—Ljutomer pa 2 milijona. Obema družbama pa se stavi pogoj, da se še pred izplačilom te akontacije izjavita, da priznata državi pravico, v pogodbi o izkoriščanju teh prog izvršiti potrebne izpremembe.

Prometni minister je bil dalje pooblaščen, da sme kolodvorsko restavracijo v Prahovu dati dosedanjemu zakupniku v triletni zakup za 1270 Din mesečno.

Glede trgovinskega ministrstva je bilo rešeno vprašanje osrednje državne posojilnice.

Dalje je bil trgovinski minister pooblaščen, da sme imenovati uradnike po podružnicah »Državne hipotekarne banke« v Zagrebu in Ljubljani: v vsako podružnico bo imenoval po 7 uradnikov.

Finančnemu ministru je bil odobren kredit pol milijona dinarjev za stroške pri izmenjavi materiala in arhivov med našo državo in Madjarsko.

Spremenila se je dalje uvozna tarifa za tramvajske in železniške tračnice.

Trgovinskemu ministru je bil odobren izredni kredit 350.000 Din za pospeševanje gojitve sliv.

V poljedelskem ministrstvu so bile angažirane vsote iz presežkov pri dohodkih državne razredne loterije za dela ob Donavi, Savi, Dravi, Tisi, Begeju in ob drugih rekah.

Za ministrstvo pravosodja je bila odobrena uredba o pogodbenih uradnikih in dnevničarjih.

Za ministrstvo ver je bilo dovoljeno izplačilo stanarine za bogoslovno v Sarajevu. Dalje je bilo dovoljeno imenovanje nekaterih duhovnikov v Črni gori.

»TRIBUNA« O JUGOSLOVANSKO-ČEŠKOSLOVAŠKI TRGOVINSKI POGODBI.

Praga, 30. julija. Časopis »Tribuna« piše o predstojećih pogajanjih med našo državo in Češkoslovaško za sklenitev trgovinske pogodbe in pravi, da je jugoslovanska carinska politika zelo škodovala Češkoslovaški, kar se je posebno pokazalo od junija 1925. leta dalje. »Tribuna« piše, da se Jugoslavija sedaj v resnici trudi, znižati visoke zaščitne carine na industrijske izdelke in je mnenja, da se bo bržkone na tej podlagi tudi sklenila prihodnja trgovinska pogodba med Jugoslavijo in Češkoslovaško.

250 KOMUNISTOV V MOSKVI ZAŠTRUPLJENIH.

Varšava, 30. julija. Kakor se javlja iz Moskve, je bilo tam zastrupljenih v nekem komunističnem klubu 250 komunistov. O stvari sami dosedaj še niso mogli dobiti natančnejših podatkov. Ne ve se tudi, če gre za atentat, ali za neprevidnost.

Potrebno pojasnilo o koroškem vprašanju.

Na Dunaju, 28. julija.

»N. D.« je brez dvoma jako točno informiral svoje čitatelje o razmerah na Koroškem in o razvoju koroškega vprašanja sploh. Jaz sam sem mnogo pisal o teh razmerah in o možnostih zadovoljive rešitve. Bilo je tudi mnogo polemike, n. pr. z g. Lajovcem in dr. Oblakom, kar je pripomoglo k popolnemu razumevanju tega našega akutnega vprašanja.

Akutnega vprašanja, pravim, kajti po znani spomenici naših Nemcev koroškemu deželnemu zboru in po izjavah naših državnikov o pošteni recipročni rešitvi, je stopilo to vprašanje res v ospredje in je obetalo skorajšnjo rešitev.

Nemški poslanec v naši skupščini dr. Kraft je povedal že pred nekaj meseci, da je v koroškem deželnem zboru izdelan načrt zakona o kulturni avtonomiji. Zato smo pač jako radovedni, kakšen bo ta načrt zakona, ki naj bi služil tudi Jugoslaviji za vzor rešitve nemškega vprašanja pri nas.

S Koroškega so nam prišla poročila o dobrih in senčnih straneh tega načrta in bili smo opozorjeni na veliko nevarnost, ki je skrita v jako nedolžno obliko. Da, nevarnost je toliko večja, ker je skrita v določbo, ki se zdi na prvi pogled samo po sebi umevna in silno poštena. Zato smo bili naprošeni, da ne bi morda šli na led varljivu videzu, kajti za njim je skrit nečeden namen.

Voditelji koroških Nemcev so se namreč od vsega začetka upirali določbi, da se na Koroškem ustvari — narodni kataster. Razlogi so za nas na dlani. Ne moremo namreč dopustiti, da bi po vsem tem, kar so naši bratje na Koroškem pretrpeli skozi poslednjih sto let, bili še po tem narodnem katastru izročeni na milo voljo raznih koroških razgrajev nemškega šovinizma, ki ga predobro poznamo. Priznati moramo, kar smo vendar vedno trdili v borbi proti nasilni germanizaciji, da smo mnogo izgubili med našim ljudstvom na Koroškem. Doma še govorijo, molijo in kolnejo in se tudi izpovedujejo po slovenski, ali drugače to to naši grdi janičarji, ki delajo nemštvu prostovoljno tlako. Naši najhujši sovražniki danes niti niso pristni Nemci sami, marveč taki-le »auch Slowenen«, kakor se po nevednem imenujejo, kajti to so že renegate prav posebno žalostnega kova. In le priznajmo si, da je silno veliko takih Slovencev, ki niso Slovenci, pa bi zdaj ob rešitvi našega peregata koroškega vprašanja igrali za nas usodepolno vlogo. In tega mi ne smemo dopustiti.

Neki dr. Miltschinsky na Dunaju je napi-

sal pred nekaj dnevi v tukašnjih »Wiener Neueste Nachrichten« članek o tej kulturni avtonomiji za koroške Slovence. Članek je zanimiv, kajti odkriva nam naše koroške rane z občudovanja vredno ciničnostjo in ne more prikriti svoje zahrbtno slabe volje. Pripoveduje namreč, kako je večina koroških Slovencev pravzaprav zadovoljna s sedanjim položajem, da oni drugače šole niti nečejo, da hočejo z Nemci živeti v polnem miru in so zadovoljni z dosedanjim jezikovno praksom v uradovanih itd. Ali nastala je med njimi neka manjšina, podpirajna od drugod, ki zahteva vse več in ki sploh nikdar zadovoljna ne bo. Toda ker je v Jugoslaviji obečana recipročnost, so se Nemci začeli pečati tudi s tem, kako zadovoljiti tudi to slovensko manjšino, in sad tega prizadevanja je — eto novi načrt zakona o kulturni avtonomiji za koroške slovenske manjšine.

Tudi dr. Miltschinsky torej nehoti priznava, da je novi načrt zakona napravljen le ad usum delphini, le nekako tako, da levica vzame, kar je nudila desnica... Po je določba o narodnem katastru, kajti Nemci silno dobro vedo, kako usodepolna je ta določba ravno za koroške Slovence. Kar bi danes še silno radi sprejeli Slovenci na Goriškem (v Istri morda že ne več), kar bi celo gradiščanskim Hrvatom čisto nič ne škodovalo, to je žal nesprejemljivo na Koroškem, kjer moramo s težavami in velikim zatajevanjem nazaj pridobiti to, kar nam je tekmo sto let pokrval sovražni sistem.

Zgubljati o tem še dalje besed, bilo bi nositi vodo v morje. To vse je predobro znano, in zato so se voditelji na Koroškem od prvega začetka postavili na stališče: da narodnega katastra ne sprejemo za podlago kulturne avtonomije.

Vem dobro, da se je naša vlada zanimala za ta načrt zlikona, ona je dobro vedela za pravičen odpor koroških voditeljev — gre vendar za enak zakon v Jugoslaviji v prid Nemcem — in vendar je prišla tista odločba v načrt zakona. Kaj naj to znači? Ali je bila naša vlada tako slabo poučena, ali se premalo zanima za to vprašanje — Nemci pri nas so oaze, ki morajo biti ugotovljene z nekakim katastrofom, ali koroški Slovenci so avtohtono ljudstvo, kjer morajo veljati drugačna načela z ozirom na stoleten sovražni sistem.

Naloga slovenskega časopisja bodi, da opozarja naše merodajne kroge na nevarnost, ki se mora odstraniti. In to ne sme delati nikake težave. A. G.

Fraza mesto programa.

V pondeljek je končno tudi SDS postavila svojega kandidata v Ljubljani in sicer v osebi nad vse popularnega dr. Alberta Kramarja iz Trbovelj.

Kadar stranka postavi kandidata, tedaj mora biti seveda strankarsko glasilo primereno navdušeno, da pristaši stranke prav pojmujejo ta historičen dogodek.

Zato je bil včeraj tudi »Slovenski Narod« primerno navdušen in poiskal iz svoje dolge zgodovine vse one lepe in slovesne besede, ki se jih napiše ob takih prilikah.

Pa smo čitali, da so delegati navdušeno pozdravili novega kandidata. (Kdaj pa niso pristaši SDS, navdušeni? Op. urdn.)

In potem smo čitali lepe in še nikdar zapisane besede o težkem bremenu, o napredni zmagi in še enkrat o zmagi napredne in narodne misli in nato še o tem veleponosnem trenutku, ko bo nad Ljubljano (belo Ljubljano seveda), zopet zavihrala slovenska in tudi jugoslovenska zastava. (Dosedaj je menda vihrala kitajska zastava. Op. uredn.) In nato so bile burne ovacije, predsednik shoda pa je »zaključil« lepo uspešno zborovanje s pozivom k vztrajnemu delu za zmago napredne misli.

Uboga napredna misel, kako se more vedno znova boriti za zmago. Pri vsakih volitvah zmaga, pred vsakimi volitvami zavihra njena ponosna zastava nad Ljubljano, toda vedno znova in znova se morajo ljudje navduševati za njeno zmago. Menda res nobena njena zmaga še ne drži.

Lepo je, če so ljudje navdušeni. Ampak še lepše bi bilo, če bi že enkrat povedali, kaj je ta napredna misel in kaj je njen program. Na vse zadnje smo slišali te nenavadne besede o napredni in narodni zmagi tako nekako pred štiridesetimi leti in od tedaj jih slišimo dan na dan, da so se že vrabci razdelili med one, ki čivkajo napredno in med one, ki čivkajo po klerikalno.

Za zmago napredne in narodne misli! Gospodje, kaj ko bi vsaj enkrat odkrito povedali, da gre vendar samo za zmago SDS. Pustite vendar napredno misel pri miru, ker drugače se vam more pripetiti, da se bodo še vaši lastni pristaši naveličali starih fraz in se začeli vpraševati, kaj je pravzaprav prava napredna misel!

Kaj bo s temi vašimi frazami? Kje boste potem našli argumente?

Zunanje-politična debata o angleškem parlamentu.

V angleški spodnji zbornici je bila v četrtek vsled interpelacije delavskega poslanca Trevelyan velika zunanje politična debata.

Trevelyan je napadel vlado, da je pri razorožitveni konferenci v Ženevi zavzela čisto napačno stališče. Dočim je izjavil angl. zunanji minister, da je popolnoma nemogoče, da bi prišlo do vojne med Anglijo in Ameriko, so nastopili angleški admirali v Londonu tako, kot da bi bila ta vojna mogoča. Ameriški delegat Houghton je zato predlagal, da se naj vojna možnost spravi s sveta za ljudskem glasovanju. Svet zahteva konferenco Houghtona, Brianda in lorda Cecila, ki so vsi iskreni prijatelji miru, ne mara pa konference admiralov. Anglija mora v razorožitvene vprašanju napraviti veliko gesto, s tem da se odreče vsem velikim vojnim ladjam. Na ta način bo razpršila nezaupanje, ki vlada povsodi proti njej. Taka gesta je potrebna tudi zato, ker je po prelomu odnošajev z Rusijo nastalo na vsem kontinentu nezaupanje proti Angliji.

Nato je govoril Chamberlain in dejal, da angleška vlada nikakor nima namena še poostri odnošajev z Rusijo. Diplomatske odnošaje pa je Vel. Britanija morala prekiniti, ker ni sovjetska vlada spoštovala niti oblik mednarodnega življenja naroda niti mednarodnega prava.

Nikakor pa ni izključena možnost obnovitve diplomatskih odnošajev z Rusijo. Toda ta obnovev se ne bi mogla zgoditi na ta način, da bi sovjetska Rusija zlorabljala svojo trgovsko misijo kot sredstvo za vmešavanje v notranjepolitične zadeve Anglije. Rusi lahko ponudijo obnovev diplomatskih odnošajev in angleška vlada te ponudbe ne bo odbila, pač pa skrbela, da se ta izvrši pod takimi pogoji, da bodo stare zlorabe nemogoče.

Nobenih simpatij nimam s cilji sovjetske vlade in obsojam njene notranje in zunanje politične metode, toda vem, da ni boljšega sredstva za podpiranje sovjetske vlade, kakor storiti nekaj, kar bi moglo vzbuditi videz, ko da je enotnost ruskega naroda ogrožena.

Glede razorožitvene konference pa je dejal Chamberlain, da je interpellant napačno informiran. Razorožitveni problem je nad vse težaven in zato ga ni mogoče rešiti z veliko gesto. Ženevska konferenca tudi ni brezuspešna in vsled težavnosti problema napreduje njeno delo le počasi in skromno. Toda napreduje in cilj, ki ga je postavil konferenčni predsednik Coolidge, bo dosežen in zaključki ženevske konference bodo pomembili donesek h rešitvi splošnega razorožitvenega problema, s katerim se bavi sedaj Zveza narodov.

Politične vesti.

— Zopet pod tujo firmo. Na vse zadnje se je tudi SDS posrečilo, da je zlimala svojo listo za mariborsko in ljubljansko oblast in posrečilo se ji je celo to, da je zopet enkrat skrila svojo lastno firmo. Esdeersarska lista se namreč imenuje »Združena sloven-

ška gospodarska lista.« Je stara stvar, da se ljudje radi ponašajo s tem, česar nimajo. Da je SDS s slovenstvom na zelo slabih nogah, je stara in dokazana stvar, da je še na slabših nogah z gospodarstvom, pa pričajo polomi od Agro-Merkurja na priča-

ske banke. — Novo firmo pa si je nadela SDS, ker so ji priskočili na pomoč nekateri bivši narodni socialisti in nekateri bivši kmetijci, ki so včasih naravnost z elanom udrihali po SDS. Sedaj pa so postali »idealisti« in so se zopet spomnili na Staro pravdo, ki jo mislijo uresničevati v zvezi z meščanskimi kapitalisti. — Slovenska politika hodi po zaslugi nekaterih ljudi v resnici, da je tu možnost za obnovev angleško-javnost občuduje doslednost treh najnovejših idealistov.

— Italijanski očitki Franciji. Vsi italijanski listi obširno komentirajo Seiplov govor o dunajskih dogodkih in uporabljajo to priliko za ostre napade na demokracijo. Velik del listov pa tudi za napad na Francijo. »Giornale d'Italia« pravi, da je za dunajske dogodke v veliki meri odgovorna tudi Francija. Francija, ki se danes zaradi priključitvenega gibanja tako zelo razburja, je vse to gibanje najbolj omogočila. Francoska politika je propagirala odtrganje Bavarske od Nemčije in njeno združitev z Avstrijo. Ta zveza se sicer ni uresničila, pač pa je ostalo priključitveno gibanje. Z večnim povdarjanjem nasprotstev med Francijo in Italijo ter poostrojitvijo odnošajev med Italijo in Malo antanto je končno Francija povzročila, da so Nemci pričeli upati, da bo mogoče vsled tega nasprotstva izvesti priključitev Avstrije k Nemčiji. Sicer pa Francija pri vsaki priliki povdarja svoje sovražno stališče do Italije. Tako morejo Nemci in Avstriji biti prepričani, da ne bodo nikdar imeli več proti sebi Francijo in Italijo skupaj, temveč samo eno od njih. To pa jim daje pogum za vedno večjo propagando priključitvenega gibanja. Zato pa je tudi francoska politika odgovorna za vse povojne dogodke.

— Nove številne aretacije zaradi dunajskih dogodkov. Dunajska policija energično in z uspehom zasleduje vse one, ki so se udeležili plenitev in požigov. Tako je bil v Hernalsu prijet neki pomožni delavec Reimel, pri katerem je policija našla 52 zlatih in srebrnin, ki so bile last šest-urednika »Reichspost« dr. Fremderja, čegar stanovanje je bilo tudi oplenjeno. Aretirana je bila nadalje cela vrsta ljudi, ki so se udeležili požiga justične palače. Tudi je bilo prijetih več ljudi, ki so napadli stražnike. Vsi aretiranci so bili izročeni deželnemu sodišču.

— Nemška razorožitve še ni popolna. Drž. podtajnik v zunanjem ministrstvu Locker-Lampson je v odgovoru na neko vprašanje v spodnji zbornici izjavil: »Kakor čujem, je veleposlaniška konferenca potrdila poročilo vojaških strokovnjakov o razrušitvi trdnj: na nemški vzhodni meji kot popolnoma zadovoljujoče. Pripomniti pa moram, da se dogovor z Nemčijo, vsled katerega je bila odpoklicana medzavezniška vojaška kontrolna komisija, ne razteza samo na razrušitev teh trdnjav, temveč tudi na nekatere druge točke v nemški razorožitvi in glede teh točk moram izjaviti, da še niso povsem zadovoljivo izvedene. Dokler se to ne zgodi, ni mogoče reči, da je bila od mirovne pogodbe določena razorožitve tudi že popolnoma izvedena. Izpraznitev Porenja je pa odvisna od Versajske pogodbe in tega, kako bo Nemčija zadostila vsem svojim obveznostim glede razorožitve kakor jih predpisuje Versajska pogodba.

— Možnost rusko - angleškega zbližanja. Za Chamberlainovo izjavo v spodnji zbornici, se je tu možnost za obnovev angleško-ruskih odnošajev, navajajo nekateri angleški politiki te vzoke: V Ženevi se je Chamberlain prepričal, da je nemogoče tako gospodarski ko političen blok proti Rusiji. S tem je prišla politika preloma z Rusijo na mrtvi tir. Vrh tega pa je postal v morda najhujših trgovskih krogih vedno večji odpor proti politiki preloma z Rusijo. Na vse to je prišel ženevski neuspeh, ki je povzročil močno ohladitev med Anglijo in Ameriko. Pa tudi francoska in japonska vlada ste izjavili Angliji, da smatrata njen prelom z Rusijo za napačen in da zato ne morete slediti angleškemu primeru. Francoski poslanik Herbet je ravnokar odšel z obsežnimi pooblastili v Moskvo. Pri sestavi teh pooblastil sta sodelovala tudi angleška in japonska vlada. Ne obstoje torej vezi samo med levim krilom angleške delavske stranke in Moskvo, temveč tudi zveza med Londonom in Moskvo preko Pariza in Tokia.

— Izpadi Stalina proti angleški politiki. Ljudski komisar Stalin je nastopil vnovič po štirih mesecih z jasnim in odkritim člankom. V članku je povdaril, da pripravljata angleška protisovjetska diplomacija novo vojno, ki pa je v tem času radi tega nemogoča oziroma otežkočena, ker se imperialistične evropske države boje gospodarskih in zunanje-političnih katastrof. Nato je zahteval nadalje, da bodi politika sovjetske Rusije kljub napredujoči oborožitvi in jačanju rdeče armade miroljubna. V notranjosti pa treba preganjati monarhiste in teroristične požigalce, kar se mora izvesti le tedaj, če smo enotni. S tem je poskusil Stalin opravičiti mnogostevilne justifikacije, ki so bile izvršene v Rusiji. Značilno je, da ni Trockega niti omenil in da je samo pripomnil, da se o vsem, kar je v zvezi z opozicijo, šele razpravlja. — Nato je zagovarjal rusko politiko na Kitajskem proti napadom opozicije, naglasil pa je, da je vsako nadaljnje vzajemno sodelovanje s kuomintangom nemogoče.

— Boljševizem ogrožava mir. Poslednji veliki manevri sovjetskega baltičkega brodogoja v Finskem zalivu so vzbudili v angleških konservativnih krogih razburjenje, ker skih konservativnih krogih razburjenje za oni vidijo v teh manevrih demonstracijo za vojno. »Times« javljajo iz Riga, da je imel sovjetski komisar za vojno in mornarico, Vorosilov, na vojni ladji »Marat« dolg, velpomemben govor, v katerem je naglasil, da bo izbruhnil novi krvavi ples brezdomstva že v začetku l. 1928. Sovjetska vojska in mornarica je dobro oborožena in pripravljena na boj. S sigurnostjo je zato računati z zmago komunizma. (Al' pa tudi ne! Op. ured.)

— Antikomunistična akcija v Hankovu. V Hankovu traja še vedno ostra kampanja pro-

ti komunistom. Časopisje objavlja ostre članke. List »Minbao« piše v uvodnem članku pod naslovom »Moč komunistične stranke hitro pojem«, da je bil celo predsednik Kitajske, dr. Sunyatsen vedno proti vpeljavi marksističnih metod na Kitajskem. Neizogibno potrebno je, piše imenovani časopis, da se vlada koncentrira v rokah kuomintanga. — Časopis »Sinvenbao« komentira članek ljudskega komisarja Buharina, ki je bil svoječasnno objavljen v »Pravdi« o kitajski revoluciji in v katerem se pravi, da je neobhodno potrebno, da komunisti pretrgajo svoje odnose in zveze z kantonsko vlado, da pa še nadalje ostanejo v Kuomintangu. »Sinvenbao« označa to politiko kot neodkritično in dvomno in predlaga popoln prelom s komunisti, ker je samo tako mogoče jedinstvo v kuomintangu. — Na mesto odstavljanih komunističnih ministrov je imenovala nacionalna vlada nove ministre. Vse komunistične in levčarske osebnosti bodo iz vlade odslovljene. Nadomestili pa jih bodo s pristaši Kuomintanga. Glavni del članka je naperjen v ostrem kritičnem tonu proti Angliji, ki jo imenuje Stalin za kolonialno roparico, ki ne brani svojih pridobitev z lastno pestjo, temveč najde še vedno dovolj neumnežev, ki gredo za Anglijo po kostanj v žerjavico.

Kratke vesti.

Izstop dr. Marxa iz »Reichsbanner-a« ne bo povzročil tudi izstop centroma, ki zahteva samo jamstvo, da se ne ponovi sličen nastop, kakor je bil Hörsingov ob priliki dunajskih dogodkov.

Vsled zveze med Cangkajškom in generalom Čaopejtekem, generalom hankovske vlade je položaj hankovske vlade postal skoraj nevzdržen, zlasti še, ker istočasno napreduje ofenziva nankinške armade proti Hankovu.

General Averescu se po vesti »Matina« umakne iz političnega življenja.

Maniu, vodja rumunskih zemljoradnikov, je zaprosil pri regentskem svetu za avdienco, da predloži dokumente o škodljivem delovanju Bratianua.

Cangkajšek se je pomiril s kantonsko armado.

Glavni odbor nemškega učiteljskega društva, ki šteje 150.000 učiteljev, je protestiral proti nameravanemu klerikalnemu šolskemu zakonu, ker je ta šolstvu škodljiv.

Čehoslovsko časopisje piše proti lordu Rothermerju, ker da ni upravičen nastopati v takem tonu, ker s tem ogroža interese Čehoslovake. Za Čehoslovake je merodajni faktor samo angleška vlada in ne lord Rothermere.

Numerus clausus za odvjetnike nameravajo uvesti na Madjarskem. Za sinove advokatov pa ta določba ne bo veljala.

ZA NAS TUJSKI PROMET.

Čitatelji poznajo članek dunajske Neue Fr. Presse o ginljivo lepem sprejemu tujcev v Mariboru, ko niso mogli naprej vsled splošne stavke v Avstriji. Pa ni samo ta dunajski list tako pohvalno pisal o naših Mariborčanih, marveč je še veliko drugih nemških listov v Avstriji in Nemčiji in tudi v Švici, ki so tako in enako lepo pisali. — Pred kratkim časom so šli po vsem nemškem časopisju slavospevi od strani nemških avtomobilistov, ki niso mogli dovolj prehlvaliti lepote naših krajev in dobrote našega ljudstva. Veruje mi, da je to silno ugodno vplivalo na široke nemške mase. Zdjaj pa pridejo potniki, ki so imeli veliko smolo, pa enako in še bolj navdušeno pišejo o sprejemu v Mariboru. To odmeva daleč po nemških zemljah in imelo bo le dober posledice za naše kraje. — To so pač prav razveseljivi dogodki.

Nedeljska »Arbeiter Zeitung« pa je imela prav dolg članek o naših morskih kopališčih. Celo otok Vis je lepo omenjen. Člankar se ne more dovolj naučiti krasotam našega morja in naših otokov, pa pravi, da Nemcem ne sme biti prav nič žal, ako ne gredo gledat na ono stran. Člankar je podpisal s mojima začetnicama, ali jaz sem nedolžen na tem slavospevu našemu morju. Vsekakor tudi to bo našemu tujskemu prometu le v korist. Samo na to pazite, da ne boste tujcev izkoriščali. Letošnja reklama naj bo seme za vse bodoče čase, ki bo rodilo obilne sadove. A. G.

KUPCIJA Z JUSTIČNO PALAČO NA DUNAJU.

Kdorkoli pride na Dunaj, ne zamudi prilike, da si ogleda žalostne ostanke ponosne justične palače, ki je bila nad petdeset let sijajna vrstnica poleg parlamenta in velike vrste najmodernejših palač takozvanega Rathausvierla. Nikomur ne more v glavo, kako je bilo sploh mogoče tako temeljito požgati tako ogromno stavbo. Tudi dunajski socialisti imajo hudega macka radi te neprečisljive škode, kajti oni so krivi, da so bile delavske množice brez vodstva. To krivdo je dr. Bauer očitno priznal v parlamentu.

Ali kdo bi mislil, da bo požgana palača povod za izborne kupčije z razglednicami? Vse mogoče fotografije med požiganjem in po njem so porabili za res dobre razglednice in tam okoli justične palače je veliko prodajalcev, ki ponujajo svojo robo z raznimi dvotipnimi opazkami. In delajo dober kšeft. Nad pol milijona so jih že prodali. A. G.

TUDI »SLOVENSKI NAROD« MED PROROKI.

Ker je šel med proroke dr. Žerjav, je zašel med nje seveda tudi »Slovenski Narod«. Tako prorokuje včeraj Vukičeviću popoln polom in sanja tudi o velikanski ofenzivi pašicevcev.

Sedaj, ko je »Slov. Narod« napovedal polom Vukičevića, bo pa to že res!

TISKARNA MERKUR LJUBLJANA
TRG.-IND. D. D. GREGORČIČEVA 23
 Se priporoča za tisk vseh trgovskih, obrtnih, industrijskih in uradnih listov. * Tiska časopise, knjige, brošure, račice, tabele, vabila, letake, posetnice itd. * **LASTNA KNJIGOVESNICA** * TELEFON. ST. 2811

Jan Weiss:

12

Baraka smrti.

V.

Razven morilca in umorjenega so bili v baraki št. 17 še trije ljudje. En mrtev (Čap), — ta ni videl nič... in dva živa, Bareš in Gruber. Pa tudi ta dva nista nič videla... Gruber je blodil v temnem podstrešju nekega starega, velikanskega gledališča med tem, ko so spodaj peli opero. — Gruber si je strastno želel pogledati na to opero, iti doli v dvorano, iz katere ga je nekdo z zvijačo izvil pod streho... Nikakor pa ni mogel najti pravih vrat, da bi prišel s podstrešja... Povsod je bilo polno drv, uvrščenih skladanic polen in perilo je tam viselo na vrvi, od trama do trama... Spotaknil se je ob visok vijak, štrleč iz tal. Aha! Na njem visi lestenec! Vijak se je omajal v trhljih tleh in se počasi že udara... Lesteneček pada!! Z divjim skokom ga je Gruber ujel z obema rokama. — Strašno je težak! — In vijak se mu bo zdaj padal iz rok, — bog pomagaj! — je že — že visi prav na robu dlani, — pozor! — je že padel!!

Med tem, ko je Gruber držal lestenec na podstrešju, nad glavami nič sluteče množice, je pa Bareš drvel v brezdnost... Cel vlak pada... V enem vagonu se pa med sedeži, policami in svežnji mečka živ klobčič ljudi in na sredi med njimi Bareš! Nobeden ne mra biti spodaj, drug se plazi čez drugega v obupno brezkončnem kolobarju... —

Ko je vagon že skoraj treščil na dno brezdnosti, se je v istem času, skoraj isti hip, izmuznil Gruberju iz rok lestenec... V tem hipu, ki je oba zbudil s topim pritiskom na senca, sta Křeček in Zelinka že ležala na svojih cunjah, ko da se ni nič zgodilo.

Bareš se je nasmejal k stropu. — Z nekim čudežnim prebujenjem se je izmuznil strašni katastrofi na dnu brezdnosti. — Spet kraguljčki! Slišiš? — Cink, cink! — Čudovita

harmonija, surovo mrzlična, vedno jačja in bolešnejša, kakor če se trojka v galopu pripelje k baraki!

Naenkrat pa, sredi najmočnejšega zvenčanja, — so kraguljčki umolkli...

To se je Jira pripeljal! — To niso več blodnje!

Vrata se odpirajo in v barako se zapodita — dva psa!

Dva hrti! Dva tako izredno vitka hrti, na njuna vitkosti že skoraj več ne spominja na običajno podobo psov, ampak na nekakšno zoprnost vrsto kač...

Hrta sta bliskoma obletela sobico. Nato sta se ustavila na pragu, povohala v smeri prične in se spustila v divji presunljiv lajež... Takoj za tem tulečim duetom je za odprimi vrati udaril hripav glas:

»Cezar! Lezi! — Rina! Sem!«

Sledil je oster švist pasjega biča in psa sta zginila.

»A Igor Igruška ne zleže?« je zahropel isti stari kavi glas.

»Ta je popolnoma pijan, general,« so se obregnila za vrati neka usta, gotovo z ostro bradico in brez brk.

»Vrzi ga doli!« se je slišal odgovor.

Nato se je pa iz celega potoka besed le tupatam izluščil stavek, ki je imel smisel in barvo ter neko domnevno obliko nevidnih ust.

Bareš je napejal sluh. V polni zavesti je ta trenutek razumel, da se pred pragom barake godi nekaj neobičajnega, da se tam zdaj usoda zapečati ali pa zaobrne!

Vrata so bila priprta in v mrzlotnem jutru, ki se je valilo v sobo, so besede zvenele čudno jasno in ostro.

»To je misel, starček,« so zapela ženska usta, »videti grozo, vsaj z enim očesom! Brrr! Je tam tudi buffet? Rada bi pomarančo...«

»Kaj še!« je zahropel odgovor. »Strogo sem odredil, naj se ne očeči nobenih tal in ne postavlja slavlolokov... Hočem videti... Vstopiti! — Mitja, daj svežnje, šampus, pri-

grizke! — Suročka nam bo pogrnila. — Rina Česarjeva! Lezi! — a psos ne vzamemo seboj?«

Nazadnje so se vrata odprla nastežaj, med njimi se je pa pokazal Fedor Andrejevič Ramenhold, general v pokoju, točasn komandant tabora smrti, in ravno takrat pijan, kakor vse njegovo spremstvo.

Še predno je pa general vstopil, ga je prehitel visok in škripajoč glas, ki je vedno in splošno hodil pred proslulim generalom in ravnal pol za njegove noge in oči, — oni glas s šiljasto, brito bradico, glas njegovega pobočnika Nikite Nikitiča.

»Smirno!«

»Ne bodite sitni, Nikitič!« je zahropel general z milostjo, »sem že enkrat rekel: nobenih častil!«

Potem je pa pomignil proti prični na levi, tja, kjer sta ležali trupli Čapa in Zlinka: »Kar ležite! — Ni potrebno! — Prihajam k vam, — ne, kot general, — ampak kot oče! — Bestija, lezi! Ni slišati besede...«

General je bil v črnem kožuhi, na glavi kozaško papaho* z zlatim križcem. Imel je bakren obraz, z zadnjimi sledovi plemenitosti, izkažen od vseh mogočih strasti in boleznih, strupov in zdravil, od katerih so bile najučinkovitejše živorebrne injekcije. Sredi razvalin tega bivšega obličja je pa sedel orlovski nos, neubran bel in svež, ko da se ga niso dotaknili sledovi izgredov in uživanja. Natančnejši pogled na ta orlovski nos je vzbujal strašno sumnjo...

Nikita Nikitič, generalov pobočnik, je imel plehek obraz izžitega krasavca (lepega človeka), šiljasto, navzgor zavito brado, vrat v nenavadnem ovratniku, ko v manšeti. Ob boku mu je mahedral zlat meček, ko kaka igračka.

Sura, Suročka cela tone v dragocenih sibirskih krznih; samo nasek ji kuka ven, te-

* Kučmo.

nak, radoveden in napudran. Pa tudi ta nasek je za trenutek izginil v mavričnem oblaku batista.

»Kakšen duh! — Kakšna atmosfera! — Kako morejo ljudje v takem živeti!«

Tudi general se je nekoliko vznemiril, ko je z očmi razumel prično, njene ljudi in stvari v strašni zvezi. — Ostro je potegnil sapo v nos.

»Hm, hm, — čudno, — kaj porečete, Nikita Nikitič? — Nekaj novega, — česar ni bilo videti, — res...«

Prična se je odzvala:

»Kaj iščeš tukaj?...« General je ujel Barešev glas z nekim brim začudenjem.

»Vi ste najbrž komandant te barake? — Stiskam vam vašo desnico, golobček, seveda samo v duhu, — na daljavo, he, he, he — Suročka, dobro si jih oglejte, — to je vse, kakor zanimivo...«

Suročkina glavnica se je med tem izmotala iz mehke kožuhovine in njena mišja očesa so si približala rob prične z pomočjo lornjona.

»Niko!« je veselo vzkričnila, »Nikitič, Sem! Hlilo, — tukaj nekaj leze! — Kaj je to?« Galantni pobočnik je takoj priskočil, da bi delil radostno zanimanje s Suročko.

Nekak majhen hrošček, je strokovnjaško ugotovil, — »zdi se, da jih je tukaj še več...«

»To so uši, vaše visoko blagorodje,« je pogumno posegel v visoki pogovor stari Mitja z belo, patrijarhalno brado, oblečen v siv, ravno tako patrijarhalen havelok.

»Ah! Uši!« je v ljubki grozi zakričala Suročka. »Kakšno iznenadenje! — Ničesar ni pozabil naš mili general, ko nam je obljubil grozo... Kako je to napeto, — pa še uši, — hu! Mrz mi gre po nogah...«

General je izrazil globoko sočutje na vsem svojem obrazu (razven na nosu, trdem in apatičnem, ki se ni zganil), in rekel skrbno:

(Dalje prih.)

Specijalna mehanična delavnica

za popravilo vseh sistemov pisalnih, računskih, razmnoževalnih, kopirnih strojev ter blagajen. Popravila se izvršujejo najvestneje in po konkurenčni ceni.

LUD. BARAGA - Ljubljana, Šelenburgova 6/1.
TELEFON 2980.

Otroške majice, kratke nogavice, vičke v raznih barvah, kopalne hlače, flor-nogavice za ženske in moške, kravate, žepne robce, ovratnike, manšetne gume, dežnike, palice, nahrbtnike, dišeče milo kupite najceneje pri

Josip Petelin-u

Ljubljana, ob vodi blizu Prešernovega spomenika.
Na veliko! Na malo!

VINOCET

tovarna vinskega kisa, d. z o. z., Ljubljana
nudi

najfinejši in najokusnejši
namizni kis iz vinskega kisa.

Zahlevajte ponudbo. Telefon št. 2389.

Tehnično in higijenično najmoderneje
urejena kisarna v Jugoslaviji.

Pisarna: Ljubljana, Dunajska cesta št. 1a, II. nadstr.

Carinsko posredniški in špedicijski bureau

»GROM«

LJUBLJANA, Kolodvorska ulica 41

Naslov brzojavkam: »GROM«. Telefon 2454.

Podružnice: Maribor, Jesenice, Rakek.

Obavljajo vse v to stroko spadajoče posle najhitreje in pod kulturnimi pogoji.

Zastopniki družbe spalnih voz L. O. B. za akaprene pošiljke.

Najboljša v materialu in v konstrukciji so:

Josip Petelinca
šivalni stroji in kolesa
Gritzner, Adler, in Phönix.

Najlepše opreme, pouk v vazenju brezplačen.

Nizke cene tudi na obročna plačila.

Ljubljana ob vodi blizu Prešernovega spomenika.

WECK

čase in aparati za ukuhanje so najcenejši, ker so najboljše. Znatno znižane cene. Ugodni pogoji! Tovarniška zaloga:

Krekov trg 10 pri trvdki Frutkus, Ljubljana.

KUPIMO

sledeče knjige — tudi rabljene: »Trije mušketirji«, »Dvajset let pozneje«, »Deset let pozneje«. Jugoslovanska knjigarna, Ljubljana.

MALI OGLASI

Za vsako besedo se plača 50 par. Za debelo tiskano pa Din 1.—.

Prodajalka

dobra moč v mešanem blagu, želi premeniti mesto. Cenj. dopise na upravo tega lista pod šifro »Zanesljivac«.

Premog - Čebin

Wolfova 1/II. - Telef. 55

Proda se ceno

pohištvo, štedilnik in mala pečka. Naslov pove uprava lista.

»Ullstein's Weltgeschichte«

(elegantno vezano) za Din 1000 naprodaj. Naslov v upravi.

Širite »Narodni Dnevnik!«

MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA

Ustanovljena leta 1888. Telefon št. 2016.

(GRADSKA ŠTEDIONICA)

Politič. č. 10.533.

Ustanovljena leta 1888.

LJUBLJANA, Prešernova ulica

Stanje vložnega denarja nad 250 milijonov dinarjev

sprejema vloge na hranilne knjižice kakor tudi na tek. račun, in sicer proti najugodnejšemu obrestovanju. Hranilnica plačuje zlasti za vloge proti dogovorjeni odpovedi v tekočem računu najvišje mogoče obresti.

Stanje vložnega denarja nad 1000 milijonov kron

Jamstvo za vsa vloge in obresti, tudi tekočega računa, je večje kot kjerkoli drugod, ker jamči zanje poleg lastnega hranilničnega premoženja še mesto Ljubljana z vsem premoženjem ter davčno močjo. Vprav radi tega nalagajo pri njej sedilne denar nedoletni, županiški uradi, cerkveni in občine občinski denar.

Naši rojaki v Ameriki nalagajo svoje prihranke največ v naših hranilnici, ker je denar tu popolnoma varen.